

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی تدخین در فقه امامیه و اباضیه: بررسی دیدگاه آیت الله مکارم شیرازی و علامه احمد بن حمد خلیلی

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات تطبیقی مذاهب فقهی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رضا اسفندیاری (اسلامی) - دانشیار گروه دانش های وابسته به فقه، پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

ابراهیم قاسمی - دانشجوی دکتری مطالعات تطبیقی مذاهب اسلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب

خلاصه مقاله:

تدخین از مسائل مبتلابه در جامعه است. بنابراین، لازم می آید فقها در حرمت یا اباحه آن، فتوا صادر کنند. مکارم شیرازی، از علما و مراجع شیعه، و خلیلی، از علمای مذهب اباضیه، هر دو فتوا به حرمت این عمل داده اند. مکارم شیرازی با تمسک به قاعده لاضرر و مجازنبودن اسراف، تدخین را تحریم کرده است. قبل از وی نیز، حر عاملی به دوازده وجه، حرمت استعمال دخانیات را بیان کرده است. از غیرامامیه، خلیلی چهارده دلیل قرآنی و هفت دلیل از سنت نبوی را ادله خویش بر این فتوا می داند. تکثیر ادله در امامیه و غیرامامیه به معنای توجه به ابعاد مختلف موضوع است، ولی در نهایت بر دو یا سه دلیل می توان پای فشرد و گفت: هم در فقه شیعه و هم اباضیه فتوای حرمت تدخین به صورت واجب الاطاعه برای مقلدان این مراجع وجود دارد. ولی در فقه شیعه به نحوه استعمال و چگونگی صدق ضرر و مراتب آن توجه دقیق تری شده است.

کلمات کلیدی:

تدخین، امامیه، اباضیه، مکارم شیرازی، خلیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1248477>

